

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no. 68267/11

Bariş ASLAN / Türkiye

Bariş Aslan / Türkiye davasında,

Başkan

Nebojša Vučinić,

Yargıçlar

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Abel Campos'un katılımıyla 15 Mart 2016 tarihinde Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), 5 Eylül 2011 tarihinde gerçekleştirilmiş olan yukarıdaki başvuruyu, davalı Hükümet tarafından gönderilen görüşleri ve başvuran tarafından gönderilen yanıtı dikkate alarak, yapılan görüşmeler sonrasında aşağıdaki kararı vermiştir.

USUL

1. Davanın temelinde, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Barış Aslan (“başvuran”) tarafından, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme’nin (“Sözleşme”) 34. maddesine uygun olarak, 5 Eylül 2011 tarihinde, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine Mahkemeye yapılmış olan bir başvuru (no. 68267/11) bulunmaktadır.

2. Başvuran Ercan Ermiş 1992 doğumlu bir Türk vatandaşı olup, şu anda Tekirdağ’da tutulmaktadır. Mahkeme önünde İstanbul barosuna kayıtlı avukat Y. İmrek tarafından temsil edilmiştir. Türk Hükümeti (“Hükümet”) kendi görevlisi tarafından temsil edilmektedir.

3. 11 Temmuz 2013 tarihinde başvuranın tutukluluğunun uzunluğuna ilişkin şikâyet Hükümete iletilmiş ve başvurunun geri kalanı Bölüm Başkanı tarafından kabul edilemez bulunmuştur.

OLAYLAR

4. Taraflarca bildirildiği şekliyle davaya ilişkin olaylar aşağıdaki gibi özetlenebilir.

5. Başvuran 5 Ekim 2010 tarihinde gözaltına alınmıştır.

6. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi nöbetçi hâkimi 8 Ekim 2010 tarihinde, delillerin durumu, söz konusu suçun mahiyeti ve şüphelinin suçu işlediğini gösteren kuvvetli şüpheyi dikkate alarak, başvuranın tutuklanmasına karar vermiştir.

7. 12 Kasım 2010 tarihinde başvuran hakkında bir iddianame hazırlanmıştır. Bu iddianamede başvuran, silahlı terör örgütüne üye olma ve örgüt lehine propaganda yapma, tehlikeli madde bulundurma ve Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa (2911 sayılı Kanun) muhalefet etmekten dolayı suçlanmıştır.

8. İlk duruşma 8 Nisan 2011 tarihinde İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde gerçekleştirilmiştir. Mahkeme bu duruşmada başvuranın tutukluluğunun devam etmesine karar vermiştir. Mahkeme, başvuranın tutuklanmasına ilişkin önceki kararda ifade edilenlere benzer gerekçelere dayanmıştır.

9. Mahkeme 16 Temmuz 2013 tarihinde davaya ilişkin olarak onuncu duruşmayı gerçekleştirmiştir. Bu duruşmada başvuranın serbest bırakılmasına karar vermiştir.

10. Başvuran 13 Kasım 2013 tarihinde işlediği iddia edilen tüm suçlardan dolayı mahkûm edilmiş ve yedi yıl altı aylık hapis cezasına mahkûm edilmiştir.

11. Dava dosyasındaki bilgilere göre, dava halen Yargıtay nezdinde devam etmektedir.

ŞİKÂYET

12. Başvuran Sözleşme'nin 5 § 3 maddesi uyarınca tutukluluğunun uzunluğu hakkında şikâyette bulunmuştur.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

13. Hükümet başvuranın 23 Eylül 2012 tarihinde halen tutuklu durumda olduğu ve Anayasa Mahkemesine başvurması gerektiği nedeniyle iç hukuk yollarını tüketmediğini ileri sürmüştür.

14. Başvuran bu görüşe itiraz etmiştir.

15. Mahkeme, Anayasa Mahkemesi önündeki yeni hukuk yolunun temel yönlerini inceledikten sonra, Türk Parlamentosunun bu mahkemeye 23 Eylül 2012 tarihinden sonra kesinleşen tüm kararlar bakımından Sözleşme kapsamında korunan hak ve özgürlüklere ilişkin ihlallerle ilgili olarak

doğrudan ve hızlı bir tazminat imkânı sağladığını tespit etmiş ve bunun kullanılması gereken yeni bir hukuk yolu olduğunu beyan etmiştir (bk. *Hasan Uzun / Türkiye*, (k.k.), no. 10755/13, §§ 68-71, 30 Nisan 2013).

16. Mahkeme ayrıca, Anayasa Mahkemesi'nin zaman bakımından yargı yetkisinin 23 Eylül 2012 tarihinde başladığını ve bireysel başvuru hakkının ortaya konulmasından önce başlayan ve bu tarihten sonra devam eden sürekli ihlalleri kapsayan durumlara ilişkin olarak zaman bakımından yargı yetkisinin uzatılmasının kabul edildiği bazı kararlar verildiğini kaydetmektedir.

17. Mevcut davada, başvuranın tutukluluğu 8 Ekim 2010 tarihinde başlamış ve serbest bırakıldığı 16 Temmuz 2013 tarihinde sona ermiştir. Bu nedenle, 23 Eylül 2012 tarihinden önceki dönemde dahi, başvuranın tutukluluğu Anayasa Mahkemesinin zamana bağlı yargı yetkisi kapsamına girmiştir (bk. *Koçintar / Türkiye* (k.k.), no. 77429/12, §§ 15-26, 39, 1 Temmuz 2014; *Levent Bektaş / Türkiye*, no. 70026/10, §§ 40-42, 16 Haziran 2015).

18. Mahkeme sonuç olarak, Hükümetin ilk itirazını göz önünde bulundurarak, iç hukuk yollarının tüketilmemesi sebebiyle bu şikâyetin Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4 maddeleri uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

İşbu gerekçelerle Mahkeme oy birliğiyle,

Başvurunun geriye kalan kısmının kabul edilemez olduğunu *beyan etmiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak tanzim edilmiş ve 7 Nisan 2016 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Abel Campos
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Nebojša Vučinić
Başkan